

Prædiken til 24. søndag efter trinitatis

Matt. 9, 18-26

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Mens Jesus talte til dem om dette, kom der en synagogeforstander og kastede sig ned for ham og sagde: »Min datter er lige død. Men kom og læg din hånd på hende, så vil hun leve.« Jesus rejste sig og fulgte med ham sammen med sine disciple.

Men se, en kvinde, der i tolv år havde lidt af blødninger, nærmede sig Jesus bagfra og rørte ved kvasten på hans kappe. For hun sagde ved sig selv: »Bare jeg rører ved hans kappe, bliver jeg frelst.« Jesus vendte sig om, så hende og sagde: »Vær frimodig, datter, din tro har frelst dig.« Og fra det øjeblik var kvinden frelst.

Da Jesus kom til synagogeforstanderens hus og så fløjtespillerne og skaren, der larmede, sagde han: »Gå væk! Pigen er ikke død, hun sover.« De lo ad ham; men da skaren var jaget bort, gik han ind og tog hendes hånd, og pigen rejste sig op. Og rygtes derom kom ud over hele den del af landet. Matthæusevangeliet 9,18-26

Religiøst set kan vi forholde os til verden på to måder. Enten kan vi forholde os til verden som et ondt og beskidt sted at være. Derfor gælder det om at blive befriet *fra* den. Eller også kan vi forholde os til den som et godt sted at være. Derfor gælder det om at blive befriet *til* den sådan, at vi kan være helt tilstede i den! Altså enten er verden et sted, vi skal befries fra, eller også er verden et sted, vi skal befries til.

Det er to forskellige måder at se verden på. I de fleste religioner gælder det om at blive befriet fra verden. Nogle religioner har således regler, der handler om at man ikke må spise bestemte dyr. Man har regler om, at kroppen skal skjules mere eller mindre med tørklæder. Verden er uren og må forsages på den ene og den anden måde. Andre religioner opfordrer til, at man forsager verden ved helt at trække sig ud af den – ved at bo langt væk fra alting. Atter andre opfordrer til, at man trækker sig ud af verden gennem meditation og mindfulness sådan, at man kommer i kontakt med en mere åndelig og harmonisk verden hinsides den, vi lever i. Alt sammen handler det om på forskellig måde at blive befriet fra denne verden, som vi lever i lige nu. For verden er ond og beskidt. Den er en jammerdal.

I kristendommen handler det derimod om at

blive befriet til verden. For i kristendommen er verden ikke ond og beskidt. Verden er derimod et sted, hvor Guds kærlighed strømmer for at genrejse den. Da Jesus opstår fra de døde opstår han i kroppen. Kroppen er ikke et urent og beskidt hylster af kød, han bliver befriet fra. Kroppens kød er noget Guds kærlighed, befrier ham til. Det betyder ikke, at vi ikke kan erfare det onde i verden. Det betyder bare, at det ikke er det onde, der skal være grundlæggende erfaring. Det skal erfaringen af Guds kærlighed, der strømmer igennem verden. Derfor kan og skal vi også være tilstede i den.

I kristendommen handler det således om at blive befriet til verden. I dag hører vi ligefrem om to befrielser. Vi hører om en kvinde, der lider af blødninger. Og vi hører om en synagogeforstander, hvis datter lige er død.

Begge har de gået rundt med en erfaring af at være afskåret fra verden. Kvinden er afskåret fra at have del i verden på grund af sine blødninger. Folk regner hende for uren og beskidt. Synagogeforstanderen har for sin del erfaret det værste, som en far kan erfare, nemlig at miste sit barn. Begge er de på værste måde afskåret fra verden og fra det liv, som Gud så som godt på skabelsens morgen. For de erfarer ikke deres verden som god. De erfarer den som et sted, der gør ondt.

Derfor må de på hver deres måde nærme sig Jesus, for at han kan give en ny erfaring af skabelsens godhed. Ikke ved at han skal hive dem ud af livet i denne verden, men ved at hive dem ind i livet igen. Så de har hjemme i verden igen.

Kvinden nærmer sig således Jesus bagfra og rører ved kvasten på hans kappe som om, at

den er det sidste halmstrå, hun har at klamre sig til i denne verden. Hun bliver frelst, får vi at vide. Ikke helbredt, men netop frelst! Kvinden har lidt af blødninger igennem 12 år, og det har gjort hendes liv svært. Man har som sagt betragtet hende som en uren, der skal holdes udenfor, så man ikke selv bliver svinet til. I mødet med Jesus bliver hun nu befriet fra sin sygdom og sat fri til at leve livet i verden. For det er det liv, Gud har skabt hende til at leve. Hun er frelst. Ikke ved at blive hevet ud af denne verden. Nej, hun bliver frelst til at leve sit liv i denne verden. Hun bliver, som den, hun er skabt til at være, sat ind i denne verden. Det er frelsen. Frelsen kommer af, at hun tror på, at Guds magt i himlen og på jorden er i Jesus. Derfor er hendes tro også, at han har magt til at sætte hende ind i verden igen. Derfor lyder ordene: ”Vær frimodig, din tro har frelst dig.”

Sådan er det også med synagogeforstanderen. Han har mistet sin datter. Hvad skal han gøre? I sin afmagt nærmer han sig Jesus, som sidder og spiser sammen med de moralsk urene toldere og syndere. Det vil derfor gøre synagogeforstanderen uren, hvis han henvender sig til ham. Er han uren, kan han ikke længere være forstander for synagogen. Alligevel henvender han sig til ham. I sin afmagt griber også han ud efter den sidste mulighed, han kan se. Og Jesus går sammen med ham hen til hans hus, hvor der er samlet en masse mennesker. De laver en masse larm, for de er bange for døden. De larmer for at holde den væk. Jesus modsiger deres erfaring. Deres erfaring er, at pigen er død. Jesus taler derfor mod deres erfaring, da han siger: ”Hun er ikke død, hun sover kun”. Folk ler. De ler højt. Det er den latter, der kun vil vide af sin egen erfaring af døden. At døden er livets ophør. Men Jesus modsiger deres erfaring og kalder pigen til-

bage til livet. Han frelser hende tilbage til livet. Han frelser hende tilbage til det liv, som Gud skaber for hende. Frelse er frelse til livet og livet i denne verden.

For vores sted er denne verden og ingen andre steder. Denne modsætningsfyldte, forvirrede, og kaotiske verden, som Jesus viser, at Gud er tilstede i. Vi er forpligtede på at leve det liv, som Gud skaber gennem ham i denne verden. Det liv, som han skaber for os hver eneste morgen, vi slår øjnene op. Han rækker os mennesker at elske og værne om. Han overøser os med muligheder for tale, høreelse, omsorg og kærlighed. Sådan skaber han vores verden i dag. Og det er her – lige præcis her, hvor vi er, at vi skal leve det liv. Vi skal ikke hæve os ud af det som om, det var noget ondt. Vi skal ind i det! Vi skal ind i livet for at leve det.

I mødet med Jesus nyskabes vores plads således i verden på trods af vores erfaring af sygdom og død. For mødet med Jesus peger ikke ud af verden, men peger ind i verden. Hvad livet er her, får vi et tegn på, når vi kommer her søndag morgen. For gudstjenesten her til morgen er intet mindre end et stævnemøde med ham, der nyskaber vores liv. Vi kommer her med hver vores erfaringer. Nogle af os erfarer uden videre, at verden er god – og når vi går ud herfra, går vi hjem til mennesker, der elsker os og som vi elsker. Andre af os erfarer verden som fortvivlet. Det kan være, at vi har mistet den, vi elsker – og nu går vi bare fortvivlede rundt og prøver i sorgen forgæves at række ud efter dem. Men forgæves. Og nu er vi her. Måske fordi, det er den sidste mulighed, vi har. Ja, vi har hver vore grunde til at komme her. Og her kommer han os i møde. Han rækker os sig selv i brødet og vinen, når vi går til alters. ”Tag det og spis det. Tag det og drik det”, siger han. ”Alt det, der er mit,

skal være dit. Du får min tro, mit håb, min kærlighed, og så tager jeg alt det, der holder dig fra livet i verden. Jeg tager din sorg, din fortvivlelse og død på mig. Vi bytter altså lige over. For at alting skal blive nyt for dig. Og se dig så omkring. Ved siden af dig knæler dit medmenneske. Se, at nu hører I sammen i min tro, håb og kærlighed. Og gå så sammen ud i verden fulde af mod. For det er i verden, I skal leve det liv, jeg befrier jer til. Det ønsker jeg jer Guds fred til.

Mødet med Jesus her skal gives os livsmod til at leve i verden og ikke andre steder.

Frelsen er at erfare, at alt er givet os i Jesus. Frelst fra os selv og vores bekymringer for at leve i verden. Frelst til at leve livet, som Gud vil det på trods af ondskaben. På trods af fortvivlelsen. På trods af døden. På trods, ja – for når livet er skabt af Gud, er erfaringen af godheden større end ondskaben. Glæden større end fortvivlelsen. Kærligheden større end døden.

Morten Fester Thaysen
Sct. Jacobi Kirke, Varde

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 732: Dybt hælder året i sin gang

Nr. 404: Lover Herren! han er nær

Nr. 581: Der er et helligt væрге

Nr. 644: Aldrig er jeg uden våde

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk